

มือถือ : จิมมี่
อดีต&รู่ทIF01 : จิมมี่

(<https://www.dropbox.com/s/6ybw9ffsqj0veg6/cha.png?dl=0>)

ชื่อ : ชาลลอต พี. มิดเวย์ (Chalotte P. Midvey)
► P. ย่อมาจาก Peter เป็นชื่อพ่อ

► นามสกุลมาจากภาษารัสเซีย Мидвей แปลว่า ตรงกลาง

ชื่อปลอมที่ใช้ : ปีเตอร์ (Peter)

► นอกเพียงเท่านี้ ถ้าโดนถามต่อจะเลี้ยงประเด็น

เพศ : ชาย

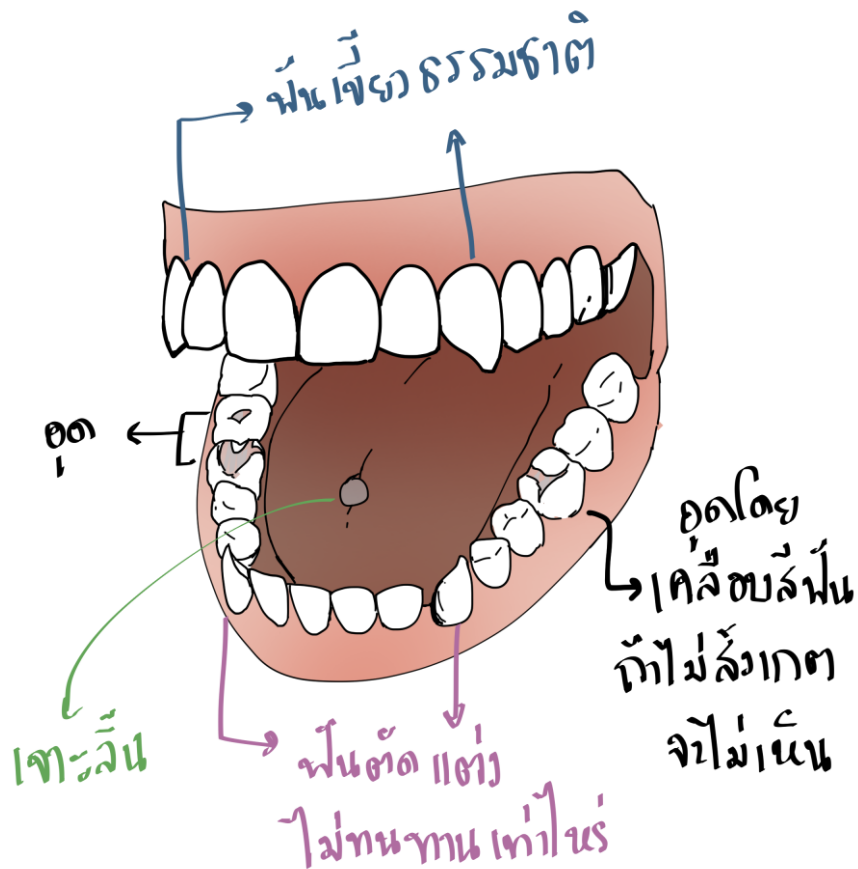
โรคที่เป็น : heterochromia ตาสองสี

► สืบมาจากปู่เป็นโรคนี้ ส่งถึงแม่(โอกาสเป็น2/3) และส่งถึงตัวชาลส์(โอกาสของลูกชาย 1/2)
(เท่ากับโอกาสของเขาคือ1/3)

► การใช้ชีวิตปกติ

ของติดตัว

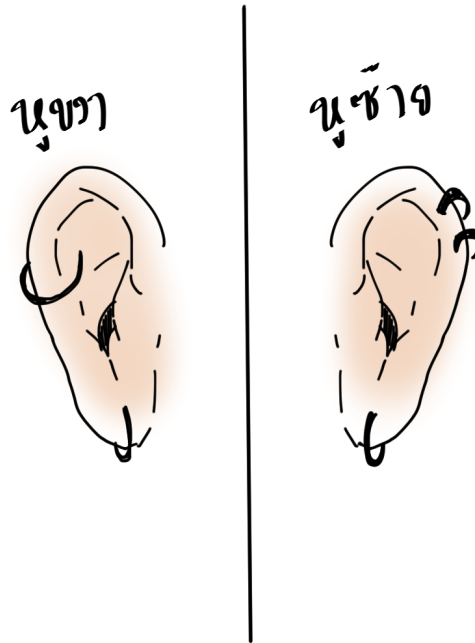
ประวัติการทำฟัน : มีฟันอยู่30ซี่ มีฟันเขี้ยวธรรมชาติอยู่ด้านบนบน1คู่ และเหลาพร้อมเคลือบทำฟันเขี้ยวที่ด้านล่างอีก1คู่ อุดฟัน3ซี่ด้านล่างตามรูป

(กราฟมาจาก <http://www.turbosquid.com/3d-models/3d-human-teeth-model/775266>)

► เจ้าตัวกลัวการตายโดยไม่มีคนทราบมากที่สุด จึงทำฟันซี่งัดปิดไว้ เพื่อเหตุการณ์การพิสูจน์ศพที่ประวัติการทำฟันกรณีศพและ

เจาะ : เจาะหู

: เจาะจมูก 1 รู
: เจาะปาก 1 รู
: เจาะลิ้น 1 รู
: เจาะคิ้ว 1 รู

สัก : สักรูปหัวใจที่อกซ้าย และรูปปีกที่ใต้สะดือ ต่ำกว่ากางเกงเป็นห่วงนก

ส่วนที่ที่คนอื่นมองไม่เห็น : พกไฟแช็คและบุหรี่ และถุงพลาสติกใส่ผงสีน้ำตาลกลั่นช็อคโกแลต ที่จริงแล้วเป็นยาไอซ์ ใส่ซ่อนในถุงผ้าหูดสีขาวยีกที

ส่วนสูง/น้ำหนัก : 181 cm / 83 kg

อายุ : 24

เชื้อชาติ/สัญชาติ : รัสเซีย

ศาสนา : ไม่มี

เกิด : 8/6

การศึกษา : จบปริญญาตรี คณะเภสัชศาสตร์ ภาควิชาเภสัชศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยในรัสเซีย

อาชีพ : ลักลอบส่งยาและของผิดกฎหมาย ทั้งสัตว์ และอวัยวะมนุษย์

► บางทีก็ผสมยาไปขายเอง

ความสามารถพิเศษ : มีความรู้เรื่องเคมี ผสมยาได้ ผสมดินปืนได้

อุปนิสัยและลักษณะภายนอก :

► ชอบยิ้มและพูดจาขี้หวาน แต่เขาเข้าจริงไม่กลัสนุ่

► กลัวการที่ตัวเองต้องเจ็บมาก ถ้าต้องเจ็บสักก็จะยอมแพ้เลย เพราะตัวของเขาเองไม่มีความรู้สึกอยากเอาชนะหรืออยากสู้เท่าไรอยู่แล้ว ► **ทำสุ่เซนเพราะเหตุผลบางอย่าง**

► ดูเป็นคนเรื่อยเปื่อยจนเหมือนทำอะไรไม่เป็น

► ชอบคนที่เหมือนแม่ตัวเอง คือสวย ผมสีอ่อน ตาสีทอง ท่าทางเยือกเย็นนี้แบบหุ่ยนโดนเลย และถ้าไม่แบบแม่อีกชอบเด็กผู้หญิง ตัวเล็ก ผมยาว ► **ผู้หญิงนะผู้หญิง**

► บางครั้งกับผู้ชาย จะชอบพูดขี้หวานหรือเรื่องไต่ส่ตือ แต่ถ้าโดนอีกฝ่ายนุกกลับมาก็จะถอยไปเลย กลัวสรุปคือเก่งแต่ปาก ► **เพราะเงินถ้าจบนเองแล้วไม่โดนอะไรกลับก็จะเฉยๆ ชอบสกินชิพ แต่ถ้าโดนรกกกลับจะรีบ**

หนีเลย ชิ่งงงง ไม่เคยโดนรกกลับเลย สนุกมากครับ #เคยโดนรุตมาแตกอดทางเกงใส่หนีหนีแทบไม่ทัน #จริงๆกลัวผู้ชายอยู่นะ เพราะพ่อนะแหละ

- ▶ ถ้าเลือกได้ไม่อยู่ใกล้ผู้ชายจะดีที่สุด ยิ่งคนที่สูงกว่าตัวเองจะไม่เข้าใกล้เลย
- ▶ เป็นพวกชอบความเจ็บปวดลึกๆ ตอนนั้นบอกได้ว่าชอบทำอะไรเองมากกว่า ส่วนชอบถูกทำให้เจ็บมัย ไม่สามารถยืนยันได้ เพราะไม่เคยถูกทำให้เจ็บอย่างต่อเนื่อง แต่ชอบเจาะตามตัว ▶ ตอนถอนฟันแอบรู้สึกดีเหมือนกันนะ
- ▶ โดยรวมแล้วเหมือนพวกปกาอย่างใจอย่าง
- ▶ เวลาไม่ระวังใครจะพูดโดยไม่ค่อยมองหน้าคนนั้น ▶ มีใครจะจำได้มัยนะ ฮืออออ ว่าเคยเล่นน

ลักษณะทางกายภาพ :

- ▶ ชอบทำแบบคนแรงไม่เยอะเท่าคนที่สูงพอๆกัน แต่พอเข้าตาจนจริงๆก็แรงเยอะอยู่...
- ▶ คล่องแคล่วว่องไวและความจำดี
- ▶ ตาปรับตัวกับแสงดี
- ▶ ความสามารถในการสู้ต่ำมาก ไม่เคยเรียนการต่อสู้เลย
- ▶ ออกกำลังกายสม่ำเสมอ

ประวัติ :

- ▶ เกิดและโตที่รัสเซีย มักโดนพ่อตำและขู่ทำร้ายร่างกาย (ส่วนมากถูกกระชากผมและดึงแขนกระชาก ไม่เคยโดนต่อयरุนแรง) เพราะพ่อบอกว่าเขาเป็นลูกของคนอื่น ทำให้กลัวผู้ชายตัวใหญ่ และชอบใช้กำลัง

ส่วนแม่หยากับพ่อไปทำงานที่อื่น นานๆกลับมาที พ่อจะทำเหมือนดูแลลูกชายด้อยูเสมอ เขากลับพ่อบ่อย เลยทำให้รักแม่ และต้องการผู้หญิงที่เหมือนแม่

- ▶ ตอนอายุ17เริ่มแอบส่งยาและของผิดกฎหมาย จนเริ่มมีเงินส่วนหนึ่งพอไปเรียนมหาวิทยาลัยในมอสโก ไม่เคยไปส่งเองเลย มักใช้ผู้หญิงที่ตัวเองคบหลอกให้ไปส่งให้เสมอ เลยไม่เคยโดนจับได้

ถ้าผู้หญิงบอกความจริง จะประจานคลีปออกทางอินเทอร์เน็ต

- ▶ เรียนมหาวิทยาลัยถูกๆ คณะเภสัชศาสตร์ ภาคเภสัชศาสตร์ เริ่มผลิตยาเองโดยให้คนในท้องถิ่นนั้นเอาไปลอง

จนมียาตัวหนึ่งที่เขาต้องการให้คนติดอย่างรุนแรง สกัดชูโดอีเฟดรีน ยาใช้สำหรับรักษาเบื้อนุโพรงจมูกอักเสบ เขาขอมันออกจากแลปในชื่อมหาวิทยาลัยมาด้วยสาเหตุที่ว่าเขาจน และต้องการยารักษาตัวเอง กับอาจารย์รุ่นป้าที่เขาไปตีสนิทไว้ (เอายาไปสกัดทำเมทแอมเฟตามีน)

โดยตั้งต้นสันนิฐานว่ายาที่ตนเองผลิตน่าจะเป็นยาบ้าหรือยาไอซ์ โดยรอการออกฤทธิ์อีกที

ผลคือ การนำพาราเซตามอล เมทแอมเฟตามีน ใส่สีแต่งกลิ่นช็อคโกแลต และปริมาณที่มากเกินไปจนโดสแรงเกินไปถึงขนาดทำให้คนเสฟโอเวอร์โดสได้ กลุ่มคนเพื่อนของคนตายจึงออกตามหาตัวเขาเพื่อจัดการความกลัวความเครียด ทำให้เขาไม่กล้าออกจากบ้าน แต่ไม่สามารถหยุดความอยากรู้ได้ว่ายาของตัวเองเป็นยาชนิดอะไร ช่วงนั้นเป็นช่วงที่อยู่บ้านกับพ่อและความเครียด

โชคยังดีที่ไม่มีใครรู้ว่าเขาพักที่ไหน ในช่วงนั้นเขาออกไปเดินข้างนอกและเริ่มเจาะร่างกาย ทุกครั้งที่เจาะทำให้เกิดความรู้สึกดีขึ้นมาจึงเริ่มเจาะส่วนอื่นอีก เริ่มสัปดาห์ แต่ยังไม่ทันที่จะได้รู้สึกเสลดหัวใจต่อ เขาก็ต้องรีบหนีจากการตามล่า

จนสุดท้ายจึงขอไปนอนที่ห้องของเพื่อนผู้ชายที่มีหอพักในตัวมหาวิทยาลัย แล้วไม่ออกมาด้านนอกอีกเลยจนกระทั่งเรียนจบ (มีแอบปลอมตัวไปผับบ้างนานๆที) ในช่วงที่ไม่ออกมา อยู่แต่ในมหาวิทยาลัยก็เกิดอาการอยากเซ็กส์มาก จึงมีอะไรกับเพื่อนชาย ถึงขั้นเรียกว่าเป็นคู่ขาเลยก็ได้ ซักพักก็คบกันอยู่ช่วงหนึ่งก่อนจะบอกเลิกตอนเรียนจบ เพราะเขาไม่ยอมรับเรื่องของตัวเองชอบผู้ชายได้ ทั้งๆที่จริงๆเขาก็ชอบไม่น้อยไปกว่าผู้หญิง (เป็นโบนะ)

► เรียนจบตอนอายุ24ปี และกำลังมองหาคนลองยาอีกครั้ง

► เพิ่มเติม : เคยขายตัวเมื่อตอนต้องการเงินและของทำยา แต่ขายกับผู้หญิงเท่านั้น แต่ก็ไม่ใช่ไม่ชอบผู้ชาย แค่ไม่ต้องการตอนนั้นจริงๆก็ไม่ทำ แต่ก็ยังไม่ยอมรับอยู่ดี

► สรุปลคอนเซ็ปต์ เก่งแต่ปาก กวนประสาท ปากไม่ตรงกับใจ ชอบความเจ็บปวด ยึด

► ไม่เคยเสพยาใดๆ แต่ติดบุหรี่ สูบเมื่อตอนเครียด เป็นยี่ห้อ L&M

สาเหตุที่เข้าร่วมเกม : ต้องการคนทดลองยาตัวใหม่ (พาราเซตามอล + เมทแอมเฟตามีน+ ใสในผงช็อคโกแลตผสมคาเฟอีน) รอบนี้ทำในรูปแบบผงเพราะกันเสียหายระหว่างไปร่วมเกม แยกไว้อย่างไม่ผสมกัน

เพิ่มเติมจากเกม : (ข้างล่างมีตอนถูกโหวตกับตอนแขวนคอนะคะ)

- อันที่จริงไม่ยอมรับมากกว่าตัวเองเป็นเกย์ อันที่จริงคือเป็น
- รู้สึกว่าต่อให้รอดตายก็โดนฆ่าอยู่ดี
- คนที่รักจริงๆคือนาโอะคุง เพราะไม่เคยมีใครมองว่าชาลลอตต์เป็นคนดีเลย แต่นาโอะคุงจะเคยบอกว่าชาลลอตต์เป็นคนดีและใจเย็น ก็เลยชอบนาโอะคุง แต่ชาลลอตต์ไม่เคยมีความรู้สึกนี้ เลยไม่เข้าใกล้นาโอะคุงเท่าไร เพราะคิดว่าตัวเองอันตราย ตัวเองมีประวัติไม่ดี ค้ายา(แต่ไม่เคยเสพนะ) เลยคิดว่าคงได้แต่ปกป้องนาโอะคุงจากตรงนี้
- ตอนแรกตัดสินใจหนีเพราะคิดว่าจอห์นเป็นหมาป่า แล้วกะว่าต้องทำอะไรกลับมาถ้าได้คบกัน และจอห์นดูน่าสงสารกว่าตัวเอง เลยคิดว่าเราปลอดภัยแน่! (หรืออออออออ)
- แต่"1วัน"และการ"โดนโหวต"ทำให้ความคิดของชาลลอตต์เปลี่ยนไป ตอนนี้ไม่สามารถบอกความรู้สึกที่มีกับนาโอะและจอห์นได้ ๗ (เป็นความลับ!)

- ความลับทุกอย่างอยู่ในมือถือที่โดนเอาไป ดิทรหัส4ตัว คำใบ้"คุณ 0.044 ลอดตันไม้" ► บอกลกลางที่แอลกลางห้องเลย ► ใครเอาไปหาเองนะ
- เป็นคนขอให้จอห์นช่วยตัวเองตอนแขวนคอเอง

เหตุการณ์วันที่ถูกโหวด :

Peter :

นี่รีปาวครับ นางเอกตายคนแรก

สะสะสะ ผมดูน่าสงสัยหรือ

พวกคุณทำกันแบบนี้ทำไม

สะสะสะ ตายมันให้หมดเนี่ยแหละครับ ตายไปซะ

กระต่ายนี่น่าสงสารนะครับ ต้องใช้คนหมู่มากที่ยังไม่สามัคคีกันเพื่อรุมโหวด ที่หมาป่าละ สะสะสะ ผมเป็นพวกโหวดแปลกแยกหรือ ผมออกจะมั่นใจนะ~

พวกคุณมันขุดหลุมฝังตัวเองครับ

Emily : /ตามเข้าไปในห้อง **#RDU203** พอเห็นภาพบนจอแล้วนั่งไปเลย/ /นึกถึงคนทำทางใจดีที่เพิ่งเข้ามาทักก่อนหน้านี้แล้วสายหน้าไม่ยากเชื่อ/

Aiden : ..ห่าเสียงนั้น อาจจะเป็นห่าเสียงของหมาป่าที่โหวดคุณผมแดง (/เข้านั่งในห้อง **#rdu203** ไม่ได้มองรอบข้างว่ามีใครอยู่บ้าง)

ที่จริงก็ดีนะครับที่หมาป่าเลือกฆ่าคนที่ดูโดดเด่นและน่าสงสัยเสียเอง เพราะว่า...มันจะทำให้ขอบเขตในการหาตัวพวกเขายังแคบลง...

Izami : /ยืนฟังประตูปังอยู่ ก่อนจะพูดออกมาบ้าง/ บางทีหมาป่าก็มักไม่ทำตัวเป็นจุดสนใจหรอกนะ...พวกมันจะคอยดูเราฆ่ากันจนตายไปให้หมดต่างหากละ... **#RDU203**

Peter : ผมโดดเด่นขึ้นหรือ... อืม.... ผมว่าคุณดูน่ากลัวกว่าอีก

Aiden : (/เงยหน้าขึ้นยิ้มให้ปีเตอร์) เพราะดูน่ากลัว หมาป่าจึงไม่โหวดผมครับ 2คะแนนที่ผมโดนมาจากกระต่ายด้วยกัน... หมาป่ารู้ว่าถึงไม่กินหรือโหวตผม กระต่ายคนอื่นๆก็จะโหวตผมให้ตายไปเองอยู่ดี...

Peter : เพราะดูน่ากลัว หมาป่าเลยคิดว่าเป็นตำแหน่งพิเศษต่างหากครับ ถึงได้ช่วยกันโหวด ..

Aiden : ผมนะเป็นแค่กระต่ายธรรมดาครับ เพราะจนถึงหมาป่าจะโหวตผมก็ไม่ใช่ไร (/ยิ้มให้) ...คุณคิดเลือกวิธีการตายไว้อย่างไรครับ

Peter : เอาเสื้อผูกหน้าแล้วพอตายค่อยให้จอห์นเปิดตาให้ครับ

Aiden : ..แขวนคอสินะครับ เหนื่อยหน่อยนะครับ ต้องทรมานน่าดูเลย น่าเสียดายที่ผมไม่มีอาวุธที่จะช่วยคุณได้ แต่คนอื่น ๆ อาจจะมึนนะครับ...

Peter : ผมไม่ชอบให้ตัวมีแผลนะครับ *ชี้ที่พลาสติกครอบหน้าตัวเองแล้วยิ้ม* แต่ถ้าได้เปิดทางหัวใจซักทีก็ดี

Aiden : ...ถ้าหาอาวุธมาได้ ผมจะจัดการให้ครับ หรือถ้าอยากให้เป็นคนอื่นลงมือก็ได้เช่นกัน (/เสนอทางไปให้ ดูไม่ยินดียินร้ายนัก)

Peter : ถ้าหาได้ก็หามาสิครับ ผมจะรอก่อนหมดคืนนี้นะ ช่วยเร่งหน่อยละกัน

Aiden : ... (/ยิ้ม) ถ้าผมหาได้ก็ดีสิครับ

Peter : ถ้าหาให้ได้ผมจะบอกอะไรก็ได้ให้เอามั้ยครับ *ยิ้ม

Aiden : ? ...ครับ เรื่องอะไรเหรอ (/มองแบบรอฟัง)

Peter : หามาให้ได้ก่อนสิครับ

Aiden : (/เปิดกระเป๋า แล้วหยิบเศษกระจกแตกชิ้นใหญ่เท่าฝ่ามือผู้ขายออกมาวางบนโต๊ะขึ้นหนึ่ง) นี่เพียงพอที่จะทำให้คุณตาย...

Peter : ก็มีนี่ครับ ... *หยิบกระดาดาส่งให้

Peter : ถึงผมจะทะเลาะกับเชนแต่ไม่ได้โหดเชนครับ แล้วก็.. เด็กๆของผม ผมก็ไม่โหด ผมโหดใครกันนะ ถึงได้โหดเร็วขนาดนั้น

นั่นสิ ผมเป็นใครกันนะ

Wilfred : นั่นสินะ นายเป็นอะไรกันนะ *เอียงคอมอง*

Peter : นั่นสินะ ฮะฮะฮะ *ยิ้มให้

Wilfred :.... *ขยับยิ้มบาง* จะบอกว่าเป็นกระต่าย... ดาดๆธรรมดาสำหรับวันแรก คงคงทำให้คนเขียวยากเสียด้วยเนอะ แถม... ตั้งห้าเสียง

Peter : แน่นอน คนพิเศษอย่างผมต้องเป็นคนพิเศษ

Wilfred :พิเศษยังงี้เอ่ย *พูดเสียงเรื้อๆ*

Peter : เพราะว่าป็นผมงี้ละ ต่อให้เป็นกระต่ายธรรมดา ก็จะเป็นตำแหน่งพิเศษของผม /ตอบยืยวน

อะไรเอ่ย ที่คุณไม่คิดว่าจะเจอในคืนแรก

ผมพูดความจริงเสมอครับ สิ่งที่โกหกมีสองเดียวตั้งแต่มาที่นี่ ข้อหนึ่งมีคนรู้ ส่วนข้อสอง....ไม่

รึว่าคิดว่าผมเป็นหมอจริงๆตามที่ผมบอกตอนมีตติ้งกันนะ คิดว่าผมเป็นกระต่ายหมาใช้รีปาว ...ผมมีตติ้งกับนาโอะ อีสะ เดลต้า และวานีครับ

อ้อ อย่าลืมพาจอห์นไปกับผมด้วยนะครับ เขายังไม่รับรักผมเลย ผมกลัวเหงา ._.)

คนที่เจียบๆนั้นแหละ คนที่ไม่พยายามออกจากที่นี่เพราะที่นี่คือสวรรค์นั้นแหละ

แล้วใครกันล่ะที่เปิดหีบบัง /หันมองจอห์นแล้วยิ้ม **#รักนะครับคนดีของฉัน**

John : **#RDU203** /เท้าคางฟ้งเจียบๆ "การอยากรีบหาทางออกไปจากที่นี่ให้เร็วนี้่ผิดด้วย?"

Arata:สงสัยใครก็บอกมาตรงๆ ปีเตอร์..กำลังจะตายไม่ใช่รีง..เว้นแต่นายเป็นเจ้าชายกระต่าย **#RDU203**

Peter : อ้อ คุณจอห์นรีบออกไปเสมอๆเลยนี่นา ... แบบนี้ไม่ใช่รีบออกแล้วมั้ง สะสะสะ

หมาป่าก็รู้มโหวตได้นะครับ เพราะคืนแรกกระต่ายยังอ่อนแอ แค่ว่าโหวตยังไม่กล้าโหวตเลยด้วยซ้ำ เป็นผม...ผมคงโหวต....อีซามิจัง *ยิ้ม*

แต่ผมนะ คิดอะไรอยู่นิดหน่อยนะตอนนั้น เลยโหวตจอห์นไป *หันไปยิ้มให้จอห์นอีกที*

ใครอีกน้า ... /นิกๆ เซนส์ของผมบอกว่าเอเดน รูด เวิร์ค ไม่ใช่คนดี สะสะ

หรือว่าตอนนี้หมาป่าจะไม่อยู่ในห้องประชุมนะ เพราะว่ามันใจว่ารู้มโหวตไปแล้วงี้ละ เนาะ อาราคะ

เอ๊ะ ครบยังนะ จะตายทั้งทีนี่นา *หัวเราะ* ... เดลต้า ... ฉันก็ไม่ไว้ใจนาย

อ๊ะ ผมบอกไปแล้วใช้มัย ใช้มัยนะ ใช้นะแหละ ว่าผมมันใจมากๆ แต่ก็มีแค่หมาป่าที่รู้ว่าที่ผมพูดไปนะพวกเขารีปาว

เพราะฉัน จะเชื่อคนที่ผมล่อเป้าให้หรือไม่ก็ได้ #RDU203 ถ้าพูดตามตรง คนที่ไม่ค่อยเห็น ไม่ค่อยเจอก็น่าสงสัย ผมเป็นคนสงสัยคนง่ายแบบนั้นแหละครับ

ผมไม่รู้ใครเอาของผมไป แต่ถุงหุ้ดสีขาวย ที่มีผงข้อคอกแลตมันคือยาไอซ์ครับ ช่วยเอาไปใช้กัน แล้วสวดส่งมาบอกด้วยนะว่าอร่อยมั๊ย

อ้อจริงสิ ไฟแชคเพลิงบอยนะของผมนะ *หยิบนุ้หรืของตัวเองออกมาโยนไปที่โต๊ะประชุม*

คุณอาราตะอย่าทำให้ทุกคนเพ่งเล็งคุณบอยนักสิครับ การบลัฟว่าเราน่ากลัวในที่นี้มันทำให้เราโดนโหวตนะ ฮะฮะ

แล้วก็ ผมไม่ได้ซื้อปีเตอร์ครับ ผมซื้อชาลลิต

ทั้งกระต่ายทั้งหมาป่าก็อยากเก็บผมไว้ทั้งนั้นแหละครับ เพราะผมคือชาลลิตตั้ยังงี้ละ

ไหนๆก็คงมีคนไม่เชื่อว่าปีเตอร์เดอะแรบบิท

ถ้าผมเป็นหมาป่า ผมคงไม่ล่อเป้าพวกเดียวกัน ฉันคนที่ถูกผมพูดชื่อคงจะรู้แล้วใช้มั้ยครับว่าผมเป็นใคร

Wilfred : *ฟังอีกฝ่ายบอกชื่อตัวเอง ก่อนจะยิ้ม* ชาลลิต ฉันเป็นหนึ่งในคนที่โหวตนายเองแหละ ที่นี้ถ้าฉันโหวตถูกคน หมาป่าอาจจะกินฉันก็ได้ แต่ว่า..ตอนนี้ชักเสียดายที่เป็นคนโหวตนายเสียแล้วสิ ก็..เป็นคนน่าสนใจนี่นา

Peter : แน่่อนว่าผมเป็นแค่สัตว์กินหญ้า

Wilfred : แต่ถ้าเกิดนายไม่ใช่หมาป่า แล้วหมาป่าฆ่าฉันในคืนถัดไป... ก็อาจจะทำให้เหล่ากระต่ายเขวก็ได้... รีเปล่าน่า

Peter : ใช่ครับ *หัวเราะ* ถ้าคุณเชื่อที่ผมพูดนะนะ ฮะฮะฮะฮะ

Wilfred : *เลิกคิ้ว* ให้เชื่อส่วนไหนมากที่สุดดีละ

วันแวนค่อ :

หลังจากจอห์นบอกว่าตัวเองบทเจ้าชาย

Chalotte : เฮ้ย!!! ไหนนายบอกผมว่านายเป็นหมาป่า!!!!

คุณรู้มั๊ย ผมว่าผมจะตายแต่แรกแล้วครับถ้าไม่มีผลโหวตผิวดันนี่ จนผมแอบหวังว่าผมจะมีชีวิตรอดอีกครั้ง ...

ว้า ว้าาา *โยกหัวไปมา จี๊ก็ไม่ต้องสู้แล้วใช้มั๊ยครับ?

ยื่นบัตรชี้เกียจ คนที่ผมหาตั้งนานเป็นคนที่ใกล้ขนาดนี้เลยหรือครับ .. สะสะสะ ไม่ต้องห่วง ผมฆ่าคุณต่อแน่ จอห์น

สะสะสะ ให้เวลาถึงเที่ยงคืนไม่ใช่หรือครับ ไม่ต้องมาแตะตัวผมเลยนะพวกสวะ ผมเลือกที่ตายเองได้ *เดินลุยไป

มีเวลาอีกกี่นาที่ก่อนผมตายครับ?

เอาเศษกระจกชิ้นใหญ่ที่เอเดลให้มาแทงเข้าเหงือกตัวเองตึงฟันเขี้ยวทั้ง4ออกมา.... *ไม่มีเสียงร้องออกมาแต่น้ำตาาร่วงเผลาะๆ*

มือสั้นจนแทบจะตึงฟันออกไม่ได้จนต้องแทงให้แผลลึกกว่าเดิมแล้วตึงออกมา

อ่ากกกกกกกกกกกกกกกกกกกกกก!!!!!! *มือกุมปากเมื่อฟันหลุดออกมาหมดแล้วงอตัวลงร้องเจ็บปวด*

หอบหายใจเหนื่อยสีหน้าซีดเขียวรู้สึกเสียเลือดเยอะจนจะใกล้สลบได้

ซีดดดดดดดด *อมเลือดแล้วกลืนใส่เสื้อจอห์น

*เอาฟันทั้ง4วางให้ @RDoubt_John #RDU203 เก็บไว้นะ ห้ามให้हांตัว ห้ามให้ใครหาเจอแล้วช่วยฝังในที่..ท..ที่ *ปาดน้ำตาด้วยมือเปื้อนเลือด*

ที่ที่มันใกล้แม่น้ำ ที่ที่มีอากาศอบอุ่น ผมไม่มีครอบครัว... *ปากสั้น* ให้คิดถึง #RDU203 @RDoubt_John

ผม อยากมีชีวิตอยู่ครับ ดังนั้น ... คุณหมอ .. ขอร้อง ช่วยผมด้วย *ถุยเลือดลงพื้น*
#RDU203

...ผมรู้ว่าหมอเป็นใคร ผมจะรับรู้ไว้ ว่าคุณปล่อยให้ผมตาย เพราะผมรู้...ว...ว่าคุณ ... จะไม่ช่วยผม

ปากและหน้าขีดไปทั้งหน้า ดวงตาสองสีเริ่มคล้ายจะพริ้มหลับ

มาบอกผมว่าตัวเองเป็นหมอตั่ง5คนนะครับ สะ สะ สะ ผมรู้ว่าใครคือตัวจริง พวกคุณก็รู้ตัวเองดี

ไข่มั้ยครับ วิลเฟรด *หันไปยิ้มให้* เขาใจไข่มั้ยครับว่าหมายถึงอะไร อ๊ะ อ๊ะ *เซ่ชนิดๆ* ใครอีกนะ

อ้อ คนรถเป็นหมาป่านี่ครับ เพราะผมตัวแทนของรถนี่นา ... ฮะฮะฮะฮะ

^๖ไอเลือดใส่เสื้อจอห์นอีกที **#เคื่อง #RDU203**กระต่ายขึ้นลาด3ตัวครับ ... **#กินผักมัยคุณ**

เอาละนะครับ ... วิลเฟรด จะไม่ช่วยผมจริงๆนะหรือ? ...

อะ แต่ถ้าช่วย ผมก็อรุณตายแล้วเข้าแทนอยู่ดี ผมไม่ยอมให้หมาป่าชนะหรอกครับ *ถอดเสื้อตัว
เองออกเห็นรอยสัก*

เอาเสื้อมัดใบหน้าไว้

ขึ้นเก้าอี้ไปเอาเชือกผูกไว้หน้าตัวเองแผ่นหลังคุณเทห์จริง ๆ นะครับจอห์น ฮะฮะ ..

ทั้งๆที่ก่อนหน้านี้ผมตั้งใจไปแล้วเพราะคุณเป็นหมาป่า แต่กลับมาเฉลยตัวว่าเป็นเจ้าชายเนี่ย...*หยุดเสียงไปไม่มีใครเห็นหน้าเพราะเสื้อปิดอยู่*

*หีบเข็อกเข้าเหนือคอแล้วล้มวืดเพราะเลื้อดออกมากเกินไป เก้าอี้อัลมลงทำให้เข็อรัดคอแน่น มีเพียงเสียงแหบแห้งออกมา

ร่างกายไม่ค่อยขยับจนหยุดไป

(เอามาแค่ของทีวาลือตตพุดนะคะ ระหว่างนั้นจอห์นถามว่าขอยาชาหรือยาสลบแต่ก็ไม่ได้ เควินเข้ามาห้ามตอนถอนพินก็ตกลับ ตอนนั้นกลัวมากและคิดว่าทุกคนคือศัตรู)

ประวัติเตรียมตัวเป็นหมาป่าเต็มที่แล้วคุณ

[illegible]

เบรคเท้าเหยียดต ไปเอามมดึๆของชาลือดต้อออกมาใช้ > รักเด็กมากๆ เป็นพวกชินเดอเร่มากๆ เป็นพวกกลัวการโดนรุมมากๆ

หวงอิซามิเพราะอิซามิดูเป็นลูกคุณหนู รู้สึกไม่ยากให้อิซามิเสียหาย